

בו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

ושבעה ניצוצות של נקודות אאאאא כנגד שבעה פוככי לכת - שלשה מכאן ושלשה מכאן, חמ"ה באמצעיתו, רביעי לכל השלשה, ושביעי לששה, והיא בצורת חל"ם באלו החמש, וקמץ משם מלא קמצו - קמ"ץ הוא י', כשנפתח בחמש נקודות הוא ה', חמש אצבעות שבהן נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים שערי החרות.

ואותיות י"ה כחשבון חול"ם, שהוא אמצעי, וחר"ק כחשבון ו"ה, ו' זרוע, ה' כתר, קמ"ץ י"ד פרקי האצבעות, וזהו ויאמר פי י"ד על פס י"ה, והם רמוזים יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעות של יד שמאל י"ד פרקים, רמוזים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, וכן עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמוזים בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד שהסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף, ולכן פרשוה בעלי המשנה, כל האומר אמן זהא שמיה רבא בכל כחו, קורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, שהם שבעים שנים אחר אלף ומאתים שנים שנחרב בית המקדש, ויש מי שמחשב אותם משבטל התמיד, משום שבדרגת יעקב תלוי קץ הגאולה, שדרגתו אמת. זהו שכתוב תתן אמת ליצקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ויש מי שהוסיף בו ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרבה. אף כן ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיים

ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים. ושבע ניצוצי דנקודי אאאאא לקבל שבע פוככי לכת, תלת מכאן ותלת מכאן חמ"ה באמצעיתה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' כד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דכהון אתפתח קמץ דאיהו י', לחמשים תרעין דחירו.

ואתון י"ה כחשבון חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק כחשבון ו"ה, ו' דרועא ה' כתר, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבעון, והאי איהו (שמות יז טו) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן דיד שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר עליהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, כל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, בתר אלף ומאתן שנין, דאתחרב בי מקדשא, ואית דחשיב לון משבטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז ב) תתן אמת ליצקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסיה ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה יח), לדעת בארץ דרבה (שם טו ג), אוף הכי ארץ, אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא בהון

אַמ"ת מאר"ץ תצמח (שם פד יב), פד יהוץ לבר
 פחושפן אר"ץ, אבל גזר דינם שבעים שנים.
 דבר אחר, והמשפלים אינון נקודי, יזהרו
 דנהרין באתנון, דאנון נקודין עגולין,
 אתנון מרופעין, דבאתנון אתבריאו ארבע
 חיוון דכרסיא, דאתמר עליהו בענינא
 דיחזקאל (א י), ודמות החיות מראיהם פגחלי
 אש, אלין אינון נקודי דאורייתא, דאינון
 תשעה, דבהון אתבריאו תשעה גלגלי
 דכרסיא, פרסיא איהי עשיראה לתשעה
 גלגלים, דנהרין בהון עשר אתנון דאנון יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א, ובהון אתבריאו, וארבע
 אתנון דאינון יהו"ה, נהרין בארבע חיוון,
 ובהון אתבריאו.

ושם יהו"ה איהו עמודא דאמצעיתא, אמת,
 ושכינתיה תורת אמת, בה אתבריאת
 פרסיא דאיהי אלהי"ם, והיינו בראשית ברא
 אלהי"ם, באורייתא דאיהי ראשית ברא
 פרסיא דאיהי אלהי"ם, דהכי סליק הפס"א
 לחושפן אלהי"ם.

ואית אורייתא דבריא, ואורייתא דאצילות,
 אורייתא דבריא, יהו"ה קנני ראשית
 דרפו (משלי ח כב), ואורייתא דאצילות תורת
 יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ובה תמים תהיה עם
 יהו"ה אלהי"ך (דברים יח יג), ומסטר דילה
 אתמר על ישראל, (שם יד יג) בנים אתם ליהו"ה,
 ומנא לן דאורייתא דאצילות איהי תורת
 יהו"ה דתלך בשמיה, אלא הכי אוקמוה זה
 שמי לעלם (שמות ג טו), שמי עם י"ה שס"ה,
 זכר"י עם ו"ה רמ"ח, תור"ה פחושפן אתווי
 תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה (דף ה ע"א) לך
 איהי תרי"ג, והיינו ב' דאתוספת בתורה, זאת
 התורה אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובגין

בהם אמ"ת מאר"ץ תצמח,
 פשיהוי בחוץ פחושפן אר"ץ,
 אבל גזר דינם שבעים שנה.
 דבר אחר והמשפלים - הם
 הנקדות, יזהרו - שמאירים
 באותיות, שהם נקדות עגלות,
 אותיות מרבעות, שבאותיות
 נבראו ארבע חיות הפסא,
 שנאמר עליהם בענינו של
 יחזקאל, דמות החיות מראיהם
 כגחלי אש, אלו הם נקדות
 התורה, שהן תשע, שבהן נבראו
 תשעה גלגלי הפסא. הפסא הוא
 עשירי לתשעה גלגלים
 שמאירים בהם עשר האותיות,
 שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובהם
 נבראו, וארבע האותיות שהן
 יהו"ה, מאירות בארבע החיות,
 ובהן נבראו.

ושם יהו"ה הוא העמוד
 האמצעי, אמת, ושכינתו תורת
 אמת, בה נברא הפסא שהוא
 אלהי"ם, והיינו בראשית ברא
 אלהים. בתורה, שהיא ראשית,
 ברא הפסא שהוא אלהי"ם, שפך
 עולה הפס"א לחושפן אלהי"ם.
 ויש תורה של בריאה ותורה של
 אצילות. תורה של בריאה - ה'
 קנני ראשית דרפו, ותורה של
 אצילות - תורת יהו"ה תמימה.
 ובה תמים תהיה עם יהו"ה
 אלהיך, ומן הצד שלה נאמר על
 ישראל בנים אתם לה'. ומנין לנו
 שתורה של אצילות היא תורת
 ה' שתלויה בשמו? אלא כף
 פרשוה, זה שמי לעלם. שמי עם
 י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה -
 רמ"ח, תורה פחושפן אותיותיה
 - תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה לך
 היא תרי"ג, והיינו ב' שנתוספה
 בתורה. זאת התורה אדם - זה
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ומשום זה
 פכוד תמימים ינחלו, ופרשוהו
 רבני המשנה אין פכוד אלא

תורה. ויש כבוד נברא, ויש כבוד נאצל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - בנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעל לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבעת צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבונו, אהבה בסופה, כמו שבארנו בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את זהב בסופה, ופרשוה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף כל הדרגות, קשיה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הקימין, אהבת חסד, ולכן כל המקיים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקימה מעשר, לא יקימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשוה בעלי המשנה, כל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת. שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יכנס?

וברוך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם.

דא כבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה, ואית כבוד נברא, ואית כבוד נאצל, מסטרא דאורייתא דבריאה, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א). ויעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהו אסתר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את זהב בסופה (במדבר כא יד). ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושטא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יכנס.

ובארח רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבתר חתמין לה בשם יהו"ה,

ואף פך הקדים שב"א, שהיא
יראה, בשם יהו"ה, לאהבה
שהיא קמ"ץ רחמים, שב"א
מצד הגבורה, פי באש ה' נשפט.
קמ"ץ מזמין, וקמץ הפהן משם,
משום שמעלין בקדש ולא
מורידין, ומשום זה הקדימו
שס"ה לא תעשה, שהם יראה,
לרמ"ח מצוות, שהם אהבה. זהו
שפתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי
עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה -
רמ"ח.

הרנה ששית ביראת ה' - והיה
אמונת עתיד וכו'. אמונת - סדר
זרעים, עתיד - סדר מועד, חסן
- סדר נשים, ישועת - סדר
נזיקין, חכמה - סדר קדשים,
ודעת - סדר טהרות. אם יש
יראת ה' - פן, ואם לא - לא.
וסמן: זמ"ן נק"ט.

ואלו ששת סדרי המשנה בדרך
סוד, הם מעמוד האמצעי
שכולל ששה סדרי משנה, ומי
שרוצה לקחתו ללא שכנתו,
שהיא יראת ה', עליו נאמר ונרגן
מפריד אלוף, כאלו עשה קצוץ
ופרוד בין הקדוש ברוך הוא
לשכנתו, וכדי שלא יעשו פרוד,
אף על גב שלמד אדם ששה
סדרי משנה ולא הקדים לו יראת
ה', שהיא שכנתו, הקדוש-
ברוך הוא לא שורה עליו. ולכן
אם יש יראת ה' - פן, ואם לא -
לא, כאלו לא היה כלום בידו.

אמונה, היא האם העליונה מצד
החסד, שבה קריאת שמע שהיא
אמונה, והיא עתיד מצד
הגבורה, שבו נאמר ואל יבא
בכל עת אל הקדש וגומר. חסן
הוא מצד של העמוד האמצעי.
ישועת נקראת מצד של נצח,
וגם נצח ישראל לא ישקר ולא

דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר

ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם, ואוף הכי
אקדים שב"א דאיהי יראה בשם יהו"ה,
לאהבה דאיהי קמ"ץ רחמי, שב"א מסטרא
דגבורה, פי באש יהו"ה נשפט (ישעיהו טו
טז), קמ"ץ מימינא, וקמץ הפהן משם (ויקרא ה
יב), בגין דמעלין בקדש ולא מורידין, ובגין
דא אקדימו שס"ה לא תעשה דאינון דחילו,
לרמ"ח פקודין דאינון רחימו, הדא הוא
דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם
י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח.

הרנא שתיתאה ביראת יי', והיה אמונת
עתיד וכו' (ישעיה לג ו), אמונת סדר
זרעים, עתיד סדר מועד, חסן סדר נשים,
ישועות סדר נזיקין, חכמה סדר קדשים,
ודעת סדר טהרות, אי איכא יראת יי' אין,
ואי לא לא, וסימן זמ"ן נק"ט.

ואלו שית סדרי משנה בארץ רזא, אינון
מעמודא דאמצעיתא, דכליל שית
סדרי מתניתין, ומאן דבעי לנטלא ליה בלא
שכנתיה דאיהי יראת יי', עליה אתמר (משלי
טז כח) ונרגן מפריד אלוף. כאלו עביד קצוץ
ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכנתיה, ובגין
דלא יעבדון פרודא, אף על גב דאוליף אדם
שית סדרי משנה, ולא אקדים ליה יראת יי',
דאיהי שכנתיה, קודשא בריך הוא לא שריא
לגביה, ובגין דא אי איכא יראת יי' אין, ואי
לא לא, כאלו לא הוה כלום בידיה.

אמונה איהי אימא עלאה מסטרא דחסד,
דבה קריאת שמע דאיהי אמונה,
ואיהי עתיד מסטרא דגבורה, דביה
אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש
וגומר, חסן איהו מסטרא דעמודא
דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר